

Man kunne for den sags skyld fjerne begge tal og sige, at udgangspunktet er, at tallet er ukendt, men vi signalerer, hvilke muligheder vi tror der er, og så må skolerne vise hver for sig, hvad de mener der er optimalt muligt. Men pengene vil være der til det, som skolerne agter at gøre. Så må der selvfølgelig løbende være en dialog mellem det politisk ansvarlige element og de ansvarlige ude på skoleniveauet.

Kl. 13.55

Margrethe Vestager (RV):

Finansministeren var tidligere finanspolitisk ordfører for Venstre, og jeg går derfor ud fra, at finansministeren har et godt og detaljeret kendskab til SR-regeringens finanslovsforslag og den proces, der hørte med.

Derfor vil jeg bede finansministeren om at bekræfte, for det første at en flerårsaftale for erhvervsskolerne var blandt SR-regeringens prioriteter inden for den omprioriteringspulje på 1 mia. kr., der var afsat, for det andet at Venstres ordfører deltog aktivt i processen i forhold til det indholdsmæssige og var klar til at indgå en aftale, og for det tredje at det derfor er langt ude at påstå, at den daværende regering ikke var indstillet på at sikre erhvervsuddannelserne kvalitativt og økonomisk over en længere år-række.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg har overhovedet ikke udtalt mig om, hvorvidt den tidligere regering var indstillet på at sikre skolerne kvalitativt over en længere årrække, det har jeg overhovedet ikke udtalt mig om.

Jeg talte jo om, at det ikke er ukendt, at man på delområder er kommet med besparelsesforslag i forbindelse med en finanslov, forslag, som ikke har været kendt i forvejen.

Det, vi gør, er, at vi signalerer, at vi mener, at der er et meget stort potentiale på delområder til at ændre strukturen, når det gælder de danske uddannelser og erhvervsuddannelser, AMU-centre m.v., og når det gælder universitetsmiljøet.

Det, vi sikrer, er, at der ikke er et sparekrav, der forhindrer, at man gennemfører de moderniseringer og effektiviseringer, som alle i miljøet burde ønske. Det, der er tale om, er, at det, man så i givet fald sparer ved en modernisering, er det, der egentlig bliver på ressortområdet til forbedringer på de områder, hvor man vil forbedre. Det kan være lige fra forskningsmiljøer til egentlige uddannelsesaktiviteter på de skoler, der

egentlig har haft en løbende modernisering. Det er rimelig enkelt.

Aage Frandsen (SF):

Jeg tror, det er rigtigt, at finansministeren ikke har udtalt sig, men det har statsministeren; det var jo det, statsministeren sagde før.

Jeg har ikke papirerne, jeg har ikke den samme viden, og derfor er det jo somme tider sådan, at det kan være modtageren, der er noget i vejen med, men det kan også være afsenderen, der ikke har gjort det godt nok. Nu er det uddannelse, det drejer sig om, og vi går ud fra, at finansministeren, som nu i den grad er inde i uddannelsesområdet, må kunne give en pædagogisk forklaring. Derfor vil jeg gerne spørge, om det skal forstås sådan, at man laver en rammebesparelse på alle uddannelsesområder i budgetårene; man forventer, at de skrives ind – om det så er 5 eller 7 pct., kan jeg ikke vide, men det er et af de tal – og at man tilsvarende, for den samme uddannelsesinstitution, sætter 5 eller 7 pct. ind og siger: Hvis I gør noget fornuftigt, så får I penge. Er det sådan, det skal forstås, på samme måde som da den daværende regering lavede flerårsaftaler for de videregående uddannelser, hvor man også forbeholdt noget til nogle kvalitetsfremmende foranstaltninger? Skal det forstås sådan?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige til hr. Aage Frandsen: Jeg forstår godt, at hr. Aage Frandsen ikke har læst det, for det er rigtigt, at det, hr. Aage Frandsen omtaler, ikke er noget, der er udleveret endnu, det ligger jo i ændringer af forliget, bl.a. også fra i går aftes.

Men jeg vil gerne sige, for at gøre det firkanter: Hvis der på et område – og det er jo et konto-område – f.eks. »en forventet produktivitet«, »omstilling«, eller hvad det måtte være, står »minus 100 mio. kr.«, så står der nedenunder »plus 100 mio. kr.«. Det vil sige, at i den finanslov, man kommer til at se for 2003, vil der, uanset det, der lægges ind på et forventet niveau for mulig produktivitet eller omstrukturering, stå nøjagtig det samme beløb nedenunder på plus-siden, altså penge, der er finansieret – det er reelle penge, der ligger.

Så hvis man ikke når det sparemål eller produktivitetsmål på 100 mio. kr., jamen så går pengene lige o-p op. Hvis man når sparemålet, helt eller delvis, så er de penge, der står nedenunder, til rådighed til at sætte ind inden for samme